

**TIL CAND. JUR. CARL GULBRANSON.
Kbh., Nyhavn No. 47, d. 24 Juli 1873.**

Da jeg sidst skrev til Dig, kjære Gulbranson, for at svare paa Din venlige Henvendelse med Hensyn til Tiden for vort Studenter-Jubilæum, havde jeg den Tanke, at jeg, naar man valgte Tiden strax efter det geistlige Møde, hvilket jeg under de forhaandenværende Omstændigheder maatte ansee for rettest, vilde være nødt til at slutte mine Forret- [s. 220](#) ninger her og reise hjem til den Tid. Næsten overvældende virkede paa mig det Tryk, at jeg, som havde opfordret Andre til at møde frem, ikke kunde undlade selv at møde uden de mest tvingende Hindringer. De af mine herværende Venner og Bekjendte, for hvem jeg omtalte den forestaaende Forkortelse af mit Ophold, vare imidlertid af en anden Mening. De fandt det ganske urimeligt at afbryde sine Studier her af et saadant Hensyn, netop som man var kommen saavidt ind i det, at man kunde drage den fulde Nytte af Tiden. Efterhvert som det lider og skrider, bliver det mig klarere og klarere, at det vilde være et stort Tab for mig, om jeg ikke kunde blive her ialfald til den oprindelig bestemte Tid, nemlig Udgangen af August. Først da vil jeg kunne blive tilnærmelsesvis færdig med, hvad der nærmest paahviler mig og har staaet mig for Tanke. En Uge nu er mig næsten ligesaa meget værd som en Maaned i Begyndelsen; jeg er bleven mere kjendt med Operationsfeltet, og de Mænd, af hvem jeg er afhængig, ere blevne nogenlunde kloge paa min Hensigt og kunne hjælpe mig paa mange Maader. Kan jeg være her 1 à ½ Maaned til, saa haaber jeg at have nogenlunde tilstrækkeligt Materiale til en historisk Skildring af Overgangen til Absolutismen og Enevældens Historie i de første 10 Aar (1660–70); men vil det først da være nogenlunde tilstrækkeligt, kan Du skjønne, hvorledes det vil gaae, naar jeg maa slutte tidligere. Jeg har ikke synderligt Haab om fornyede Ophold hernede; mellem det første, som jeg selv bekostede, og det andet, hvortil jeg fik et Bidrag af 100 Spd. (som nu er opbrugt), ligge ni Aar, og det spaaer ilde for Fremtiden. Jeg maa altsaa benytte Tiden, medens jeg har den.

Under disse Omstændigheder ville I ikke kunne dadle, at jeg bliver hernede under Jubilæet, skjønt jeg gjerne vilde se mine Studenter-Kammerater fra 1848 samlede. At jeg, som min kjære Svoger Bachke har antydnet, skulde reise op en Tur til Christiania for umiddelbart derpaa at reise ned, er umuligt. Turen vilde koste c. 30 Spd., og jeg har [s. 221](#) ikke Raad til saadan Udgift. Den vilde ogsaa forlænge mit Ophold hernede med 1 Uge, hvilket muligens kunde være generende nok, dersom der skulde være Colleger i Arkivet, som ventede paa min Hjemkomst for at tage sig Ferier. Det forekommer mig i alle Maader bedst at holde ved her saa længe og saa uafbrudt som muligt; jeg er ogsaa i den senere Tid bleven meget bedre af Helbred og arbejder nu stundom uden Gene 10 Timer om Dagen, hvilket i høi Grad har forøget min Lyst til at blive her.

Jeg beder Dig — ja det følger af sig selv —, at Du vil hilse Gamborg og gjøre ham bekjendt med, hvad jeg har skrevet. Jeg ønsker Eder begge og dem, som I tage med Eder, Held og Lykke til de forestaaende Arrangements.

Med ærbødigst Hilsen til Din Hustru

Din hengivne

M. Birkeland.

P. S. Dersom I ere i nogen Forlegenhed med den Fortegnelse over Studenterne fra 1848,

hvortil Materialier ere samlede, anbefaler jeg at lade Arbeidet udføre af Cand. O. G. Lundh i Rigsarkivet.